

Hans Nielsen Hauge – Synderkjennelse og omvendelse

Da Hauge hadde sitt sterke møte med Gud på Tunejordet den 5. april 1796, fikk han mandatet til sin tjeneste fra Gud. Hans åndsopplevelse under åpen himmel denne tirsdagen, er blitt stående som en milepæl i Norges vekkelshistorie.

Opplevelsen holdt Hauge mer eller mindre for seg selv i flere år. Han mente at de fleste ikke ville forstå ham, og han ønsket ikke å skape en «åndelig mal» for andre, eller «kaste perler for svin», som han selv skrev. Første gang Hauge skriver mer utførlig om hva han opplevde, er gjengitt i skriftet «Beskrivelse over det åndelige livets løp og strid». Dette skriftet forfattet han i arresten i Hokksund mellom 24. oktober og 22. november 1804. Altså for sitt lange fengselsopphold, som skulle vare til 1814, men dette skriftet ble ikke offentliggjort før i 1896. Kirkehistoriker og biskop dr. Anton Chr. Bang tok det inn i sitt jubileumsskrift «Til Minde om Hans Nielsen Hauge», som han utgav ved feiringen av 100-års minne for Hagues kallsopplevelse i 1896.

Selv om det i vekkelens begynnelse ikke var offentlig kjent hva Gud hadde talt til Hauge om, får vi gjennom hans første bokutgivelse og tidlige forkynnelse, et klart bilde av hva som var kjernen i Hagues oppdrag og tjeneste. Først ved sin bok, «Religiose Følelser og deres Verd», som utkom i 1817, beskriver Hauge mere detaljert om hva hans opplevelse bestod i, og hva Gud kalte ham til.

Han skriver blant annet: «Jeg fikk en sterk trang og lyst til å lese i Den hellige skrift, særlig Jesu egen lære, og fikk nytt lys til å forstå Guds ord. Guds menns lære ble som sammenbundet til ett mål: At vi ved hans Ånd skulle bli født på ny, omvende oss, helliggjøres mer og mer etter Guds karakter, og å tjene den treenige Gud alene. Det var som jeg så verden ligge nedsunket i det onde, noe jeg sørget meget over. Jeg bad Gud om å utsette straffen, så noen kunne omvende seg. Jeg ville nå gjerne tjene Gud og bad han om å åpenbare meg hva jeg skulle gjøre. Da gjelød det i mitt indre: «Du skal bekjenne mitt navn for menneskene, formane dem til å omvende seg, og søke meg mens jeg er å finne. De må kalle på meg når jeg er nær og rører ved deres hjerter, så de kan omvende seg fra mørket til lyset.»

Dette var det kall og mandat som Gud gav Hauge til å begynne sitt virke og tjeneste. Like etter denne opplevelsen begynte Hauge å skrive sin første bok, «Betraktning over Verdens Dårighet». Dette var boka som både gav støtte til vekkelens, og som fulgte Hauge i hele tjenesten. I løpet av åtte år kom boka i fem nye opplag, og ble etter Hagues død utgitt i «Hauges utvalgte skrifter», så sent som i 1911.

Hauges forkynnelse kan sammenfattes i fire punkter: Omvendelse fra synd, frelse og gjerninger. Men det som var den bærende og befriende kraften i Hagues forkynnelse, var synderkjennelsen. Mennesket måtte forstå at det var en synd, og trengte Guds nåde.

Det måtte anger og omvendelse til for å bli frelst.

Hauge skriver i det fjerde kapittel sin første bok «Betraktning over Verdens Dårighet»: «Røveren på korset lærte ved Den hellige ånds kraft å angre sine synder og fikk troen på Jesus. Den fortapte sønn kjenner jeg meg igjen i, også han angret sine synder av hele sitt hjerte, som jeg gjør med mine synder, og som jeg ber alle mennesker om å gjøre, dog med det tillegg som Jesus gav til kvinnen som var grepet i hor: «Gå bort og synd ikke mer!»

Han skriver videre i det femte kapittel: «Derfor er det viktig å være vedholdende i bønn om Den hellige ånds hjelp til troen på Frelseren, for gjennom ham fås nåden og frelsen, - uten betaling. Ingen synd er for stor for Herren dersom det onde avlegges og nåden søkes av et helt og oppriktig hjerte. Den som derimot vil vedbli i det onde og synder på nåden, får aldri Guds nåde. Det er dessverre mange selvgode mennesker som ikke kommer inn i himmelen. De er så fornøyde og selvtilfredse med eget liv at de ikke kjenner noen smerte over egen synd, og derfor heller ikke ser at de trenger frelse. Med tollere og skjøger er det annerledes, fordi de erkjenner sin ulydighet og søker nåde. Disse, sier Jesus, er ikke langt fra Guds rike. Den som derimot av satan og av sin egen selvgode vilje holder seg for å være ren, men er åndelig hovmodig, har slett ikke den rette kjærlighet til Gud og Jesus Kristus, og vil gå fortapt. Enhver må gå inn i sitt lønnkammer og med et ydmykt hjerte be om Den hellige ånds hjelp til å overveie loven, for av denne kommer synderkjennelsen.»

(Kilder: Bl.a. «Hans N. Hagues skrifter» av Hans Ording fra 1954 og «Betraktning over Verdens Dårighet», af H.N. Hauge. «Tekster i utvalg» av Dag Kullerud. Med artikkelforfatteres gjengivelse til tidsmessig språk).

PETER TORE
GABRIELSEN,
Sanger og
forkynner

Få Norges viktigste
bønneblad hjem i egen
postkasse seks ganger i året
- helt uten kostnader!

Seks ganger i året sender vi ut Forbederen til alle våre bønnepartere - helt gratis, naturligvis.

I kommende utgave kan du lese om bønnearbeidet som har skapt fantastiske resultater i Filadelfia Kristiansand, og lese historien til Tanya Rønnehoide som gikk fra passiv pastorfrue til bønnegeneral.

Forbederen er bønnefolkets blad. Hver gang du får det i postkassen, er det som en hilsen fra Gud som sier: «Du er ikke alene». Her skal du finne lesestoff som oppmuntrer deg til bønn, som oppdaterer deg på det som er på Guds kalender, både basert på hans ord og de rapporter som kommer inn til oss fra hele verden.

Meld deg som bønnepartner i dag, og få Norges viktigste bønneblad rett hjem i postkassa!

Ring oss på 55 92 29 00,
send en SMS til 406 40 304

eller gå inn på

www.bonnforalle.no

BONN FOR ALLE
I BØNNETJENESTEN FOR NORGE